

כטהוני בצורי הוא אוצרי - פרשת בשלה - שירה פ"ה

כפ"ד, גיליון שבוני לאמונה, כעתון, וכל מה שמקרב יהודי לאביו שבשמים. לשליחת סיפורים, תגובות, הערות, ובקשת הצטרפות או הסרה: מרדכי הכהן מלאכי, כיתר עילית. 5834817@gmail.com תא קולי 2490589-073

זה לא מה שתכננתי לכתוב פה היום, אבל יש מישהו למעלה שמתכנן בשבילנו... אירעו השבוע אירועים שאילצו אותי לחרוג מהמתכונת הרגילה, ולעסוק בעניין אחד, אישי ופרטי, אך לרוב הפרסום שהוא קיבל אין לי מנוס מלהתייחס אליו בפרוטרוט.

ג.ב. שלא כדרכי, בגיליון הנוכחי יהיו דברים שמוזכרים אך ברמז, מפני כבוד בית המדרש, וכל יודעים וכו'.

נהקדמה אני רואה לנוכח להעתיק השבוע תקצירים מהשבועיים הרלוונטיים. מי שזוכר משבועות קודמים יכול לעבור לעמוד הבא!

תקציר ספר שמות:

שלישי של זאת חנוכה - או פרשת המן ג' בשלה

לשטיבלאך המרכזי אצלנו הגיע יום אחד יהודי שהגיע מדימונה הרחוקה. הוא עצר את התפלה אחרי קדיש תתקבל, ונשא דברים בפאתוס רב על משפחה שאביהם נספה באורח טראגי בעיצומה של חתונת בנו. האיש השתמש בכל דרך אפשרית כדי לעורר את רחמי הציבור לפתוח את כיסיהם באופן יוצא מדרך הרגיל, והצלחתי. עיני הנוכחים נתלחלו, ופה ושם נשמעו אטחות לשמע התיאור הנוגע ללב, נראה היה שהוא עומד לצאת מן המקום כשבידו שק מלא מנות. כאשר ירד ממדרגות ארון הקדש הושטתי לו כרטיס אשראי.

ענין גדול יש להיות "הראשון שנתן". תחשבו איך מרגיש האיש בזמן שחולף בין סיום ה"דרשה" עד לקבלת התרומה הראשונה הגואלת...

- אין לי מספונ אשראי!
- יש אפשרות לתרום דרך "נדרים פלוס"?
- לא.
- אולי מספר קרן ב"ועד הרבנים" או "מרכז הצדקה"?
- גם לא.
- מספר חשבון בנק להעברה בנקאית?
- אבדוק עוד מעט.
- אין עלי מזומן... הרמתי ידים. הענקתי לו מטבע של חמשה שקלים, והוספתי עוד אגורה נוספת על האגורה הראשונה...
- שכני לשולחן יגיש אליו כששטר כחול ביד:
- "תן לי בבקשה עודף מאה שקלים".
- "אין לי עודף".

המסכן אסף מכל מתפלל בין שקל אחד לעשרים, מישהו אפילו שלף לו שטר של חמישים, ובהו הסתיים הענין.

עליבותו של האיש נגעה ללב לא פחות מהסיפור העצוב אותו הוא תיאר בדרשתו,

אבל התחושה הכללית היתה: "בחר עניא אולא עניותא".

אם אתה לא מכין את התנאים הבסיסיים כדי להצליח במשימתך, אם לא הכנת "כלים" כדי לקבל את השפע, אין טעם לפתח ציפיות. עם כל הסימפטיה מהציבור, ועם כל הכאב שבדבר, על כרחך תצא מכאן כשבדיך שיקי גדוש במטבעות קטנים! ולמה מזכרתי עכשיו בסיפור העלוב הזה?

כי בשבוע שעבר, בסיפור על "שלישי בזאת חנוכה" הבלעתי שורה קטלנית לאמור: "לא ניכנס כאן למקור הסגולה ואמינותה, רק אספר את מה שנוגע לעניינינו"

והשורה הצנועה הזו באותיות זעירות הביאה בכנייה מבול של תגובות. השילוב של שני הנושאים הללו, "פרנסה + סגולה" הוא כנראה ענין סופר נפיץ. כל אחד חווית ראייתו.

אז ככה, אין לי ענין לעסוק פה במחקרים על מקורות סגולה כלשהי, טיבה ויעילותה.

יש דין והותר בתי מסחר לסגולות, בכל הצערים ולכל העדות והמגזרים. אבל כאשר אנו באים לדון על סגולות לפרנסה, יש בסיס ראשוני!

יעקב אבינו בחיר האבות התחיל בה, "עשר אעשרנו לך" ודרשו חכמים על הפסוק (דברים יד, כב): "עשר תעשר - עשר בשביל שהתעשר". וכן כתב הרמ"א למעשה, שהנחת מעשר כספים נעשה עשר, ומותר לבחון את זה בזה. (יורה דעה, יד, וצ"ע של רבינו הרמ"א הוא צ"ע שעבור לסוחר, ללא "קרוס" ותוקפו אינו פג לעולם!

אז הדרך הראשית אל הפרנסה - מפורשת בצורה ברורה, בתורה, בגמרא ובפוסקים. במטותא אחי, תן מעשר מהכנסותיך, ואם לא דקדקת עד היום, אז תתחיל מרגע זה! מי שמנסה רוצה להדר וללוסוף סגולות מסוגות שונות, אין מזלזלין בו, מה לא עשה בשביל פרנסה? אבל מי שאינו מדקדק להפריש מעשר, ולעומת זאת עוסק בסגולות שונות,

זה כבר בהחלט מזכיר את אותו מסכן מדימונה...

אם אין לך חשבון בנק, לא פתחת חשבון ב"נדרים פלוס", וגם לא הצטיידת במספונ אשראי, ממש חבל על הדרשה חוצבת הלהבות, על הנסיעה הארוכה והמייגעת, קודם כל תעשה מה שצריך!

ג.ב. הערה חשובה: מי שאומר "אני נותן הרבה צדקה, יותר ממעשר", בפשטות אינו נחשב שהוא נותן מעשר. מעשר צריך להתנהל לפי חשבון כי "למעשר סוד ויסוד", ש' כנסת הגדולה.

"הביא את כל המעשר בית האוצר ויהי טרף בביתי. ובקטוני נא בזאת אמר ה' צבאות - אם לא אפתח לכם את ארבות השמים, והריקתי לכם ברכה עד בלי די". (מלאכי ג, י)

למעוניינים, קיימות כיום תוכנות מעולות לחישוב מעשר כספים.

תקציר ספר וארא:

ואתה... כלום התעשרת?

שבוע שעבר ייסייתי לענות כאן לשאלה אחת, לגבי הסגולות לפרנסה,

ובתמורה - קיבלתי שאלות קשות יותר...

אם אתה כותב בתקיפות כוז על מעשרות, מובן שאתה בעצמך מפרש מעשר, האמנם התעשרת?

זו השאלה שחורה על עצמה, כל שואל בשפתו הוא, אחרי המאמר "שלישי בזאת חנוכה".

אז קודם כל ברובד הפשוט: ברוך ד', זכיתי וראיתי שינוי גדול לטובה בנושא הכלכלי. מקווה שאתם לא מצפים שאצרך לפה תדפיס של דפי חשבון בנק...

אבל יש כאן רובד נוסף, שחשוב מאד לדון בו.

מה היא עשירות? האם אדם שמשתכר אלף דולר לחודש, נחשב לעשיר?

תלוי איפה הוא גר... העסקתי פעם מהגר רומני בעבודות ניקיון תמורת 2500 ש"ח לחודש. אחרי שנתיים של עבודה הוא נתפס וגורש מהארץ, ואני נאלצתי לממן גם את כרטיס הטיסה והליבאו עד לשערי בית הכלא שבאזור נתניה... חי, וזכרתי כאלה שהמדינה התנהלה בשפיית... סיד בשובו של הפועל לרומניה הוא התמנה ל...ראשות העיר, שכן היה לו די כסף לגבור על כל המתחרים...

ואם אותו אדם מתגורר בני יורק אז הוא עני ואביון שאין לו לחם לאכול...

ברור שעשירות היא ענין יחסי, לא רק בגלל הערך של הכסף, אלא שמי שיש לו מעבר לרגיל במקומו, הוא עשיר.

אבל זה הרבה מעבר לזה. יש כמה סוגים של עשירות.

לא אצל כולם עשירות הכוונה "דירות לכל הילדים וירושה" שיהיה על מה לריב...

שוו בנפשכם. פלוגי הגיע אל מרן הגר"ח קנייבסקי זצ"ל ומעניק לו מתנה, שיק ע"ו מליון דולר. מה היתה התגובה שלו? קל לשער... שכויח... בו"ה. ועובר לענין הבא... " זה במקרה הטוב... ואם במקום זה הוא היה מביא עמו כרך קרוע של רמב"ם ישן, שבו מופיעה גירסה ישנה שמתארת קושיה חמורה שהובאה ב"דרך אמונה"? אזי הגר"ח היה מעלה נהרה של שמחה על פניו, שולף עבירו בקבוק מין הסינזים, ואולי אף יוצא עמו בריקוד. זה פשוט לנו שזה כך, נכון? אז תתארו לעצמכם את הגר"ח"ן מפרשי מעשרות במסירות נפש, ויום אחד הוא זוכה באוצר של מאה מליון שקל. האם התקיימה בו הברכה "עשר בשביל שתתעשר"?

הרי זהו דבר טפל עבורו, לא זוהי העשירות שלו!

בעינינו נוכחתי פעם באחד הגדולים ששלח שליח לרכוש פיצוחים לט"ו בשבט, כשהוא מוסר לו לשם ה"ח מעטפה ובה אלף דולר... זה נראה בעינינו הזוי, אבל זה פשוט לא בתחום ההתעניינות שלו... הוא זקוק לכסף כדי להשתמש בו, מה לזה ולעושר? מישהו טען לי שסוף סוף כסף הוא הדבר החשוב בעולם, שכן בלעדיו אי אפשר להתקדם לשום מקום. אמרתי לי שאם כן אפשר לומר זאת עוד יותר בפסקנות על נייר טישו...

הגמרא אומרת: איזהו עשיר - כל שיש לו נחת רוח בעשרו שבת כה:

מישהו שאל פעם את הסטייפלר זצ"ל את השאלה שבכותרת: "היכן העשירות שלו"...

הסטייפלר החווה בידו על המדף העמוס בספרי "קהילות יעקב" ואמר:

"מבחינתי עשירות איננה ממון. הש"ת זיכני לכתוב ספר שמצוי על שולחניו של כל תלמיד חכם בעולם, לא יכולתי לאחל לעצמי עשירות גדולה מזו!"

רבינו החפץ חיים שכתב את "אהבת חסד" בודאי הקפיד על מעשרות, הוא לא השאיר ירושה... אבל האם יש עשיר ממנו? משנה ברורה, חפץ חיים, ליקוטי הלכות... מליאדרו! ועוד היד נטויה והקרן מניבה רוחים עצומים בכל רגע ורגע... ויש גם כאלה שזוכים ע"י סגולת המעשר להיות בוחסים בד' בשלמות ושמחים בחלקם, שזו העשירות הכי מושלמת, וכלל אינם חפצים בעשירות של בממון, כמבואר במאור עינים פרשת ראה.

נחזור לעולם שלנו, האנשים הפשוטים ממשי...

אדם זקוק לעוד דברים בחיים חוץ מכסף... אמנם לפני הכל אנחנו רוצים שלא יחסרו לנו צרכים בסיסיים, בריאות טובה, מזון משקה וביט לומר בו, ולזה דרוש כסף בדרך כלל.

אך ברגע שאינו נזקק למזון ומחסור באלו, הדבר הבא בסדר העדיפויות של אדם בריא אינו "עוד כסף", הצורך הכי חשוב של כל אדם בריא הוא, להרגיש שהוא לא מיותר בעולם... אדם רוצה להשפיע, לפעול, לממש את עצמו ולמלא תפקיד כלשהו בעולם... יש שעושה זאת באמצעות כספת מלאה מזומנים, ויש בדרכים אחרות, ולפעמים הרבה יותר יעילות...

הסיפור שלנו מתחיל לפני 18 שנה,

אני מעולם לא תכננתי לכתוב גיליון שבועי...

חורתי מניין, וזכיתי לראות השמחה פרטית מופלאה. מתוך רצון לתת תודה דקה מן הדקה לבואר עולם, הרגשתי צורך לכתוב את סיפור הדברים והראיתי אותו לכמה חברים... הסיפור מצויץ בהפסד בהמשך היו עוד סיפורים מפעם לפעם, הביקוש דחק אותי לקיר, וכך זה התגלגל עד לגיליון שאתם אוזרים בידכם...

אדם פשוט אני ואין בי מאום, ולמרות זאת, זכיתי ואת השורות שאתם קוראים עכשיו קוראים יחד אתכם אלפי יהודים בכל קצוות תבל, מתחזקים באמונה ובטחון, רובם המוחלט גדולים ממני. בתורה בחכמה וביראה, ובנייהם כ"כ בני עליה, אדמו"ר"ם, רבנים וראשי ישיבות, ואני בוש ונכלם לעמוד בפניהם... משהו שלא העליתי בדעתי מעולם... אברכים דופקים בדלת לבקש גיליון שהחסירו לפני שבועיים... שולחים כסף להשתתפות בהוצאות, יש בכ"כ מקומות בעולם "נציגים" שהחליטו על דעת עצמם להדפיס כל שבוע כמות של גיליונות, ולחלק אותם בבתי כנסיות, חדרי מלידים ומקומות עבודה. ת"ח אחד שאל אותי אם אני מתפלל גם בעיניי שלום בית, כי לא מכניסים אותו הבית ביום חמישי אם הוא שוכח חלילה להביא את הגיליון... אז ברגע זה שאתם קוראים את דברי אתם מזכים אותי בזכות העצמה של להיות מזכיר הרבים, זה נותן משמעות אחרת לחיים שלי, וגם מונה הזכויות דופק...

כל אחד מכם, הקוראים הנכבדים שקוראים כעת את הגיליון, הופך אותי למיליון!

יום אחד ת"ח אחד התווכח איתי על ההגדרה של מצות הבטחון, לדבריו, לא יתכן שיש מצוה לבטוח שיהיה טוב, שהרי יש כאן "סתירה לוגית", אך יבטח אדם במה שלא הובטח? השכנוע העצמי שלו מסביר - נגד דברי כמה וכמה מדברי רבותינו הציץ לי, והחלטתי ללקט לעצמי קמעא קמעא, ולרשום מה שאני לומד בענין זה.

בסופו של דבר השורות הללו התקבצו לקונטרס "בטחון מהו" שהביא למהפך בחייהם של מאות אנשים, מבלי שהיה לי פעם כוונה כזו... אני פוגש אדמו"ר מפורסם מארה"ב והוא מספר על התועלת שהיתה לו מהקונטרס... יהודים יקרים נוקשים בפתח ומבקשים לרכוש עשרה קונטרסים... זה חוזר על עצמו.

השבוע אני מתכנן כפ"ד הדפסה נוספת של 4.000 עותקים נוספים, כדי לענות על הביקוש.

אילו באתי לזה העולם בשביל זה, דיי. ואתם שואלים אם התעשרתי?

אז ישנם קוראים שחושבים עכשיו: נו טוב, "אז זה לא ממש הבטחה להיות עשיר".

אז לא! מאותה סיבה עצמה, מי שמגמגמ צרכיו ושאיפתו היא להתעשר בממון, אין שום ספק שכאשר יתמיד לעשר ממנו כראוי יזכה לעשירות בממון כפשוטו, וראה דברי רבינו חננאל תניית ט: עשר בשביל שירבה קניין, ותעשר עוד פעמים אחרים! כל אחד והעשירות שלה הוא זקוק!

חומר למחשבה...

יש יהודי שנוסע על רכב מפואר, מנהל פגישות עסקיות 9 שעות ביממה, נרדם אח"כ בשיעור דף הימים וממתיך לשבת שיוכל לנוח קמעא. הוא מגיע לפרק נישואי הילדים, ומוציא את רוב הזמן על דירות לילדים.

מחזר השני יש אברך עם כובע מהוה מהמשמש, רץ מכולל לכולל ומקבל תוספות על שעות רצופות. הוא נותן מעשר מהפרוטות שלו, ובסופו של דבר הקב"ה מעניק לו צאצאים כמוהו עם חן של יראת שמים על פניהם, והוא מקבל איכשהו דירות לכל ילדיו וממשיך לרוץ מכולל לכולל... והתבררים שואלים "איפה העשירות?" אמרו ג' לי מי מבינהם העשיר?

"הביא את כל המעשר בית האוצר והריקתי לכם ברכה עד בלי די".

מלאכי ג, י

טוב עשית עם צבדך!

אז אם לפני שבועיים הצהרתי פה:
אז קודם כל, ברובד הפשוט: ברוך ד', זכותי וראיתי שינוי גדול לטובה בנושא הכלכלי. מקווה שאתם לא מצפים שאצרך לפה תדיס של דפי חשבון בנק...

מטבע הדברים לא תכננתי להעמיד את העיסוק במצב הכלכלי שלי במרכז הבמה, אך לגמרי בניגוד לרצוני, מן השמים סובבו את הענין דווקא לעסוק בזה בפרטם הכי גדול, ובעיתוי כה מדויק...
הפרסום הגיע בהפתעה, כנראה כדי לתת תשובה ניצחת לכל הספקנים, כי אכן: **העיסוק בבטחון וההקפדה על מעשרות, מביא עמו כסף, במזמון, ממש כפשוטו.**

משכן, לא נותרה בפני ברירה אלא להביא בפניכם את הסיפור במלואו, עד כמה שניתן לתמצת הירפתקאה של שבע שנים מלאות תהפוכות, בגיליון שבועי אחד. אני מתנצל על הפירוט הרב, שגם הוא תוצאה מהצורך להתייחס לפרסומים השונים, ולתת תשובה בהירה למה שאירע.

במוצאי שבת האחרון, כשאך סיימתי הבדלה, הטלפון שלי הראה על מספר מוגזם של שיחות שלא נענו.

התברר שבמשך השבת חברה עולמית, קיימה בהידור את הדין "גוי ששבת חייב מיתה", ושלחה למאות אלפי לקוחות בישראל הודעת מייל בזה הלשון:

"נמצאתם זכאים לקבלת פיצוי כספי בהתאם להסדר הפשרה שאושר בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בלוד בת"צ 17-05-40212 מלאכי נגד חברת... LLC, * בקשר לחידוש וביטול מינויים בשירות"

בדורנו אין אופציה להשאיר את כל העולם מסוקרן, ועד מהרה נמצא מי שהתנדב לפרסם בין קווי הנייעס למיניהם את הפרטים דלהלן:

מרדכי מלאכי, תושב ביתר עילית, יפוצה ב-1.85 מיליון ש"ח בתובענה ייצוגית נגד חברת... בעקבות חידוש אוטומטי של מגזי אצל הנתבעת. עודך הדין שייצג אותו יקבל 9 מל"ש, החברה חויבה ב-48 מיליון שקלים, פיצויים למשתמשים ישראלים.

אז לפני הכל - הבהרה חשובה וצפירת הרגעה:

במדינת ישראל, על רווחים בסכום גבוה משלמים מס בסדר גודל של 50%, אח"כ עומדים בתור "ביטוח לאומי" עם המלצה מהנגיד ר' שמאי שזירי **שגובה עוד כמאה אלף ש"ח**, כך שבסופו של דבר, מכל שקל ששומכר מה, יש להפחית מייד כ-60%, ובמילים אחרות: **כל מליון ש"ח = ארבע מאות אלף**. חד וחלק. ולא, אין פרוטקציות לאף אחד...
זאת ועוד - היה בסיפור הזה עו"ד נוסף שקיבל את שכרו, כפי שיוספר בהמשך, ומה שנותר לי מכל הסיפור הוא 600.000 אלף שקלים, טבין ותקילין. הודו לד' כי טוב!

תקחו דברים בפרופורציה.

בהתחשב בעובדה המשמחת שזכותי ב"ה להשיא 8 מילדי, אתם מבינים כבר שלא מדובר במיליונר חדש שהגיע לשכונה... קוראים לה: "לסגור פינה".

אין אמר לי השבוע יהודי חכם:

- **"ומה עם שאר בעלי החובות? - ימשיכו לחכות בשקט"...**

אז בעגה הירושלמית המושחת:

"וועסט זיך קענען פארגינגען א טקסי צו די חלוקות פון ערב פסח..."

תחילת סיפורנו לפני תשע שנים, בשנת תשע"ו.

באחד הימים קיבלתי הודעה מהוועדה לענייני טכנולוגיה של הקהילה, שהיתה אז בימי הבראשית של הקמתה וביסוסה, לפיה הסינון שמותקן על המחשב שלי אינו עומד עוד בדרישות המעודכנות של הוועדה.

ב"ה אכשר דרא, יש סינון מהוזדר יותר ועלי לעבור להשתמש בו.

משקבלתי את ההודעה הזו פעלתי כמובן באופן מיידי על פיה,

אך בלב פנימה היטב חרה לי.

ההציון אמר שפעילותה הברוכה של הוועדה לענייני טכנולוגיה הינה קיום רצון ד', חייבים להעמיד גדרים ברורים כדי למנוע פרוצות, אך הלב סירב להשלים עם הקשיים הטכניים היומיומיים. פרקטית, המעבר הזה הקשה עלי מאוד.

וממש לא בגלל הסינון הרצוי והמבורך,

כי אם בגלל קשיי ההסתגלות טכנית, למערכת חדשה ולא מוכרת.

זה מכבר אינני נער בן 18 שמסתגל לשינויים שכאלו תוך שעות ספורות...

הסינון חדש פעל בצורה שינה ממה שהורגלתי, וגרם לי הרבה כאבי ראש. פעולות שונות במסגרת העבודה השוטפת אותם הייתי רגיל לבצע במספר לחיצות, נדרש ממני כעת לנסוע במיוחד מביתר לירושלים כדי לבצען.

בסופו של יום התאמצתי וקיבלתי עלי את הדין באהבה.

הרי כל מה שעושים עמנו מן השמים הוא לטובה, וגם השינוי הזה בכלל.

אז התמודדתי עם הענין כמו עם כל אתגר שמופיע:

"גם זו לטובה".

אומרים את זה שוב ושוב עד שהלב מפנים ומרכין את ראשו בהכנעה.

בלבי תהיתי מה טובה צפויה לי מהטרטורים היומיומיים שאני חווה.

וכמו"כ מכך שנאלצתי להמשיך לשלם פעמיים, לחברה הישנה - וגם לחדשה.

וכמו כל הקשיים שעומדים לפתחנו וגוראים בתחילה כהר גדול...

כך גם פה, תקופה חלפה, זה מכבר התרגלתי ושכחתי מהענין.

שיטת התשלום בחברה הראשונה היתה חודשית, אך העסקה נערכה עבור שנה מראש ללא אפשרות ביטול באמצע השנה.

מכיון שכך, המשכתי לשלם כל חודש תשלום כפול, עד סיום השנה הלוועזית.

ואז הגיעה ההודעה.

זו היתה הודעה מטעם חברת הסינון הקודמת, ובה החברה מודיעה לי על חידוש העיסקה לשנה נוספת, יחד עם הודעה על חיוב בכרטיס האשראי, שבגייטו צפויה להמשיך מחשבוני מידי חודש כחודשו.

מובן שבאופן מיידי שלחתי תשובה, בה אני מודיע על הפסקת ההתקשרות איתם, תוך שאני מצייין כי כבר זמן רב איני עושה שימוש בשרות שלהם,

והוא מיותר לחלוטין מבחינתי.

בתשובה הם ענו לי כי רכישת הסינון נעשתה בשעתו דרך שרות המכירות של "החברה העולמית", וכי עלי לפנות אליהם כדי לבקש את ביטול העיסקה.

עשיתי כך מיידית, וקיבלתי את התגובה המאכזבת כדלהלן:

לקוח יקר שלום,

נושא: מידע על בקשתך להחזר כספי מהחברה.

קיבלנו את הבקשה שלך להחזר כספי, אך אין באפשרותנו להעניק החזר כספי על הרכישה הזו, מכיון שהיא לא עומדת בתנחית המדיניות שלנו. אנו מתנצלים על אי הנוחות. ניתן לקבל מידע נוסף על מדיניות ההחזרים הכספיים שלנו כאן.

התברר שהם פועלים בשיטה מתוחכמת. למרות שהשירות משולם מידי חודש, העסקה מוגדרת כעסקה לשנה שלמה, ולכן, לא זו בלבד שלא ניתן לבטל אותו באמצע השנה, אלא שכרגע, מכיון שחלף כבר יום אחד בשנה החדשה, הם מחייבים אותי להמשיך עם העיסקה למשך שנה נוספת. זאת למרות שהודעת החידוש מטעמם נשלחה רק יום אחרי חידוש העסקה.

למרות שלא מדובר היה בסכום גבוה, "שישים ש"ח בלבד", התשובה שקיבלתי קוממה לא חוש הצדק המפותח יתר על המידה בו ניחנתי, והחוש הזה החל לפעול שעות נוספות.

יתוש קטן בירכתי מוחי חיווה את דעתו כי חוקי הגנת הצרכן בארצנו זו לא טעות, אלא מציאות עגומה... לא אמורים לאפשר התנהלות כזו, ואם חברה ענקית בסדר גודל כזה מרשה לעצמה לרמוס לקוחות קטנים באופן בלתי סביר, בהנחה שהלקוחות לא יעזו לצאת למערכה נגד החברות החזקות בעולם ולכן הם יבלעו את הצפרדע כמו פרעה במצרים וימשיכו לסדר היום, אז הננה בשביל זה אני פה, מן השמים הניחו לי פה בקעה להתגדר בה.

בדיוק לשם כך נולד המושג "תובענה ייצוגית".

תובענה ייצוגית היא תביעה שבה אדם יחיד תובע בשם קבוצה. התובענה הייצוגית מבוססת על מקרים בהם ישנם נפגעים רבים, אך לכל אחד מהם נזק קל ולכן לא כדאי לכל אחד מהנפגעים להגיש תביעה עקב העלויות והטרחה הכרוכים בכך. התובענה הייצוגית מאפשרת לתובע בשם הקבוצה כולה ולקבל פיצוי מוגדל מיוחד עבור סרחותו.

היא מאפשרת לנהל הליך משפטי שלא היה יוצא לפועל אם על כל אחד מהנפגעים היה לייצג את עצמו, בגלל חוסר הכדאיות לתבוע סכומים זעירים בבית משפט.

במקרה רגיל יש לפנות לבית דין ולקבל היתר לתבוע בערכאות, אך במקרה זה מדובר בתובענה מול חברה שאיננה בבעלות יהודית, עם רווחים של 80 מיליארד \$ בשנה, מה שהופך את הענין לפשוט הרבה יותר.

כפי שהקוראים הוותיקים יודעים, כבר הגשתי בעבר תובענה ייצוגית נגד חב' פרטנר, וזכיתי בסכום לא מבוטל, וכלמדי ניסיון פניתי מיידית לעו"ד שדרכו הגשתי את התובענה בפעם הקודמת, עמו פיתחתי במשך הזמן גם קשרי ידידות, והוא חיווה את דעתו כי אכן על פניו מדובר בעבירות על החוק, ובהחלט "יש על מה לדבר".

אחרי מספר בדיקות העו"ד החתים אותי על "חוזה התקשרות" קצר, וכך יצאה התובענה לדרך, כשעילות התובענה הן:

הפרת חוק הגנת הצרכן; ועשיית עושר ולא במשפט.

את החברה ייצג מולי אחד ממשרדי עו"ד הידועים בארץ - משרד עו"ד יגאל ארנון בע"מ.

בשלב הראשון הם טענו שהמשפט אמור להתקיים בכלל בקליפורניה, מקום מושבה של החברה. סוג של "תובע הולך את הנתבע"...

שנתיים של התדיינות משפטית בוזבזו כדי לשלול את הטענה הזו.

בהמשך התברר שאדם נוסף הגיש תובענה זהה,

אך הקב"ה רצה, ושלי הוגשה מעט קודם...

בחודש אייר תשע"ט בית המשפט הפנה את הצדדים לקיים הליך גישור שלומי'בית-מאכר בלע"ז אצל "פרופסור למשפטים" מאוניברסיטת תל אביב, מה שאומר שבכל מקרה מוסכם כבר על בית המשפט שיש עילה לתובענה, ואני אמור להרוויח כמה עשרות אלפים מהסיפור, והשאלה הנידונה היא גובה הסכום.

ואז... החזקתי בראשי ונזכרתי באותם ימים בהם ניסיתי להבין

"מה טובה צפויה לי מהטרטורים היומיומיים",

אז הנח לך! עבור כמה עשרות אלפים היה שווה לטרוח מעט?

"הטרטור" של החלפת הסינון במהוזדר יותר,

עומד להביא לי רווח של עשרות אלפי שקלים!

מדהים, כמה פעמים אפשר לחזור שוב על המשפט העוצמתי הזה:

לטובתי נשברה רגל פרתי!

בבוא היום, אם אכנע ללחצים ואחליט להויל ספר שיימכר בסוף בבתי הכנסת ב8 שקלים, כנראה שהמשפט הנ"ל יהיה שמו של הספר שלי...

מכאן התמשך הענין כמה שנים, כאשר מדיון לדיון נחשפים הקלפים של החברה, והיקף הלקוחות שנפגעו מהמדיניות הבלתי חוקית שלה.

מגיעים להסכם, ואח"כ ההסכם מתפוצץ בגלל טענה פלונית ואלמונית, ושוב יושבים למשא ומתן, וחוזר חלילה, כאשר עם הזמן מסתמן כי היקף התובענה יהיה הרבה יותר מהציפיות הראשוניות,

הוצפי לסכום הגמול שלי כתובע ייצוגי, גם הוא עולה בהתאם.

כך חלפו להם 6 שנים...

בתאריך ב' מרחשון תשפ"ג קיבלתי מעורך הדין שלי הודעה בזה הלשון:

כטהוני בצורי הוא אוצרי - פרשת בשלה - שירה פ"ה

כפ"ד, גיליון שבועי לאמונה, כטחון, וכל מה שמקרב יהודי לאביו שבשמים. לשליחת סיפורים, תגובות, הערות, ובקשת הצטרפות או הסרה: מרדכי הכהן מלאכי, כיתר עילית. 5834817@gmail.com תא קולי 2490589-073

ברגע האמת הכל נעלם והתאדה באחת. הוא אף לא טרח כמעט להתדיין עמי, בצורה הוגנת, את הדרישה שלי לקבל את חלקי כמסוכם הוא כינה "צרות עין", וסירב אף להציע את הסכסוך בפני צד שלישי אובייקטיבי. ומכיון שההסכם בינינו נעשה בעל פה על בסיס העבר, יכול היה לטעון ככל העולה על רוחו. בהסכם הפשרה שיוגש לבית המשפט הוא אף רשם סכום כולל לשנינו יחד, והוסיף שהסכום יחולק בינינו בהסכמה... היתה לו כנראה סיבה טובה להסתיר את החלוקה.

מצאתי את עצמי במלכוד.

מחד - התבשרתי על זכיה מכובדת בהחלט, מליון ורבע שקלים, יש על מה להודות ולשמוח, ועוד איך. מאידך - קם אדם שרכש את האמון שלי משך שנים, ומנסה בעזות מצח לעשוק ממני קרוב למליון שקלים, לא משהו שמזדמן כל שבוע... זהו דבר שמחייב תגובה, וכבר אמרו רבותינו "אל תהי מתוק מדי פן יבלעוך". רבינו יונה אבות, ה' שוחר צדק, כבר אמרתי.

אדהכי והכי, שבת המלכה פרשה כנפיה.

נמנעתי מלשתף את בני הבית בחדשות המסעירות את רוחי, למרות שבתוכי בערה לבה רותחת... נזכרתי במאמר חז"ל "שתהא בעיניך כאילו כל מלאכתך עשויה" רבש"ע, איך עושים את זה? נכנסתי לשטיבל ואמרתי לגבאי שיש לי חיוב. חיוב להתפלל כמו יהודי... ניגשתי להתפלל לפני העמוד, ושכחתי לעת עתה מהענין.

במשך השבת ב"ה לא ראו עלי דבר, ובמוצאי שבת אחרי הבדלה פניתי שוב אל העו"ד, והודעתי לו שאני מסרב לחתום על ההסכם עבור בית המשפט כל עוד לא יוסדר העניינים בינינו. בער"ש התברר שהחתימה שלי על התצהיר היתה מוקדמת מדי והיא חסרת תוקף, סייעתא דשמיא מיוחדת... בתגובה הוא השיב לי כי הוא נותן לי אורכה של כמה ימים. אם עד אז לא אתחייב לו שאני מקבל את החלוקה כפי שהוא קבע, ולא אחתום על ההסכם, כולל התחייבות שלא אדבר עמו יותר על הנושא! הוא יגיש בקשה לבית המשפט לאשר את ההסכם ללא חתימתי, הוא הוסיף אף איום, כי ימליץ לשופט להפחית את גובה הגמול שלי 900.000 ש"ח. כמובן שלא רציתי לסכן עוד 350.000 ש"ח שנראים כבטוחים, והתלבטתי מאד מה לעשות במצב הזה. בסיומו של ערב גדוש לבטים קראתי קר"ש שעל המיטה, כיוונתי היטב ב"ותקננו בעצה טובה", ופרשתי לשינת הליל.

כשהקצתי משנתי בבוקר, בעת אמירת "מודה אני" חשבתי לעצמי שזה לא לגמרי נורמלי... אדם שמישהו שנחשב לידיו ומייצגו במשך שנים, מנסה לגזול ממנו למעלה ממליון שקלים, ומעמיד מולו אולטימטום של יומיים כולל איומים אגרסיביים, לא אמור להרדם בלילה... בכל אופן אני, איך שאני מכיר את עצמי מהעבר, לא הייתי אמור להרדם. רק העיסוק התמידי בענייני אמונה ובטחון בבורא עולם בשנים האחרונות גרם לכך שאני מסוגל כעת להמשיך בשגרת יומי. החלטתי שענין זה בפני עצמו מצדיק הודיה מיוחדת להשי"ת. בדרך לבית הכנסת עצרתי בחנות, רכשתי חבילת וופלים ובקבוק שתיה, והנחתי אותם בפיתת הקפה. לאות הודיה

על כך שישנתי בלילה!

ליד הוופלים הנחתי פתק קטן ובו רשמתי: "טוב עשיתי את עבדך!"

השינוי הקל מלשון הפסוק מכון, כדי למנוע ביזיון כתבי הקדש. כך גם נהגתי למחרת, ובימים שבאו אחריו, במשך שנתיים וחצי...

המטרה שלי היתה להחזיר את הפסוק הזה ללב, והשינוי היומיומי בהחלט מועיל, ואף הופך את זה לרגע מתוק, לא לסוג של ניחום אבלים...

זה הפך כבר למושג בשטיבלאך, ואנשים שחפצים לטעום משהו בבוקר שואלים:

איזה "טוב עשיתי" יש היום? ומאן דהו העיר שהגיע כבר הזמן להזמין וופלים ממותגים...

פניתי שוב אל העו"ד והצעתי לפנות לגישור בפני אדם שמקובל עליו, הוא נטה להסכים, ואחר חזר בו כשנוכח שהוא עומד להפסיד. מצאתי את עצמי במלכוד.

פניתי להתייעץ עם עו"ד אחרים, ואז התברר שהמצב לא פשוט. קשה עד בלתי אפשרי למצוא עו"ד טוב שיסכים לצאת להלחם מול עמיתו - עו"ד אחר, לטובת הלקוח.

השאיפה שלי היא שבסיום המו"מ, ואם בית המשפט יאשר, ואם ירצה השם, שתקבל 1.25 מליון ש"ח, בתוספת סמ ערך מוסף.
החתימה תתיקם אולי בשבוע הבא, בשאיפה עוד לפני יום שלישי. שתי בקשות אליך בהקשר הזה:

1. תהיה זמין לחתום על תצהיר ממש מהר אחרי שאשלח לך אותו. אני מקווה לקבל את הנוסח עוד היום.
2. נצל בבקשה את קשריך הטובים "שם למעלה" כדי שבאמת זה ייחתם סוף סוף. עד שיהיה אישור סופי, כולל אישור היועמ"ש לממשלה שנדרש בכל תובענה ייצוגית, תעבור חצי שנה נוספת לפחות.

"מעל המשווער"

היה זה למחרת בבוקר, יום שישי ג' מרחשון, כאשר קיבלתי תצהיר לחתום עליו. זה אומר שהעסק עומד לבוא לידי גמר. היתה זו בהחלט נקודת זמן מרגשת ומעודדת.
יצאתי לתפלת שחרית של תפילה משולבת בהודיה, כאשר אני מודה להקב"ה על התקדמות העניינים מחד, ומבקש שהענין יצליח "מעל המשווער" מאידך. למרות שלכאורה זו היתה כעין "תפלת שווא", שהלא התצהיר נשלח אלי לחתימה - משמע שההסכמי פשרה סגורים וחתומים, ומה עוד יכול להשתנות...

אבל הן יד ד' לא תקצר מלשדד מערכות גם בלי להפוך את הטבע, וזה מה שביקשתי בתפילה: "הצלחה מעל המשווער", בפרט שעורך הדין, מומר לתיאבון וכופר בכל התורה כולה, מבקש ממני אף הוא להתפלל, מה שמזכיר לי משהו אקטואלי מפרשיות השבוע...

אחרי התפילה מהרתי לחתום על תצהיר הנדרש בפני עו"ד בביתר, ושיגרתי אותו בזריזות לעו"ד שלי, באמצעות פרש מהיר רכוב על מרכבה רתומה 41 סוסים לבנים.

ביום שישי אחה"צ קיבלתי הודעה מהעו"ד:

האם לשלוח לך את ההסכם שעליו הולכים לחתום, או שלא מאוד חשוב לך?

- בהחלט מעניין, לא להיות בור.
- עו"ד: זה ירחיב לך ממש במעט את הידיעות על העולם.
- אבל בסדר. עכשיו או אחרי החתימה?
- צפויים שינויים?
- עו"ד: ההסכם עוד לא לגמרי שלם.
- על מה מדובר בסוף?
- עו"ד: עוד אין סכום סופי.
- הם יודיעו ביום ראשון. מעל חמישים מליון, כנראה, לקבוצה כולה.
- ולנו?
- עו"ד: צוואניק פארצנט.
- אתה כותב ביידיש נגד עין הרע?
- עו"ד: לא חשבתי על זה, אבל רעיון טוב.
- תכלס! במספרים, מה מצפה לי לפי מה שזה נראה כרגע?
- אמרתי לך: 1.25 מליון בתוספת מע"מ
- איך זה מסתדר?
- עו"ד: אני גם מתפרנס.
- בוודאי, אבל החלוקה בינינו השתנתה?
- עו"ד: לא קבענו חלוקה. אבל זה שונה מפרטנר, כמובן. התובנה הקודמת שלי, סמ.
- מוזרים לי דברים. לפי מה שזכור לי סיכמנו על אותו מפתח. על כל שקל שאני מקבל אתה מקבל 3. כמה זה שונה? מה שהסכמתי או לא, תלוי בעיקר כמה שאני מבין סמך.
- על מצב התיק, בכל מקרה, לא הייתי מצפה סדר גודל של שינוי.
- עו"ד: אני מתלבט אם להשיב לשאלותיך. אנשה כן אם הדבר חשוב לך.
- אני מפסיק כאן, אבל מבקש שלא תתקדם בלי שנסדר את העניינים בינינו. שבת שלום.
- עו"ד: הבקשה שלך לא מקובלת. החתימה תתיקם בשבוע הבא.

הסבר למי שלא הבין מה קרה פה:

החברה אמורה להחזיר לכלל הצרכנים סכום של 48 מליון ש"ח.

מדובר בפיצוי הגבוה ביותר שהחברה שילמה אף פעם מחוץ לארה"ב,

אבל אל תרחמו כל כך, זה הרווח שלהם! לשעה וחצי

הגמול לתובע - והשכ"ט לעו"ד אמורים להיות יחד 9.5 מליון ש"ח, עשרים אחוז.

בתובענה הקודמת מול חברת פרטנר, היה ביני לבין העו"ד הסכם בעל פה,

ברור ופשוט. במקרה של זכיה, הרווח מתחלק בינינו ביחס של 1/3, על כל שקל

שאני מקבל - העו"ד מקבל 3 שקלים. זהו יחס סביר מאוד ביחסי עו"ד לקוח

בתביעות ייצוגיות. [הוא עו"ד זהיר מאוד... בהסכם הכתוב נקבע שכל הפעולות בתיק

מוכרעות ע"י שיקול דעתו המשפטי של העו"ד בלבד, שזה בעצם כולל גם את חלוקת השלל

לעצמו בסוף...]

דא עקא, הסכום בתובענה הזו היתמר והתגבה כלפי מעלה הרבה מעבר למתוכנן

בנקודת ההתחלה. עורך הדין שראה שלפני אחד התיקים היותר רווחיים

בקריירה שלו, התקשה להשלים עם זה שידקדק לחלוק עמי את הרווח...

והוא גמר אומר להגדיל את חלקו על חשבוני. ¹

בעוד לפי החשבון, מתוך סכום של 9.5 מליון ש"ח הייתי אמור לקבל 2.4 מליון

ש"ח, החליט העו"ד הנכבד שיסיפיקו עבורי 1.25 מליון.

יצויין שמדובר בעו"ד שעבדתי עמו במשך שנים, מראה פנים כידיד שלי ממש,

ניהל עמי שוחרות על פני שעות רבות, ואף ביקש לבקר בביתי...

נוהג היה להתגאות תדיר ביושרו.

¹ לעצנתו, ההסכם הראשוני עליו נתמנ, שעל פיו עורך הדין מקבל את כל החולשות המקצועיות מתוך כולל גם החלטה על גובה הנמלל של לעצנתו. סענה ששום בר רעל לא הצליח להבין עד היום. ופניו כבוד הקודמים כתבתי את רעני בלשון המעטה ורמז.

¹ מיותר לציין כי מה שאני כותב בתיארוח לעו"ד הוא רעני ואובייקטיבית מלבד, וכי לעו"ד הישר והמלומד יש משנה משפטית סדורה. על פיה הוא עורך לגמרי, כעו"ד הוא מקבל החלטות אך ורק על פי הישר והצדק ללא כל משוא פנים, וכל הבעיה נובעת מצריות עין מצדו בלבד.

אחרי שלושה עורכי דין ענו לי באותן מילים: "לא מתערכים בצלחת של עו"ד אחר" הסקתי כי כבר קיימתי בזאת את חובת ההשתדלות, ועלי להרכין את הראש ולקבל את מה שנגזר באהבה. כותבי איפה לעו"ד שאני "אזורים עם ההצעה שלו". אני מסכים לחתום על ההסכם, והגמול שלי יעמוד על 1.25 מליון ש"ח. בכל אותה תקופה התחזקתי מאד לא לאבד את יישוב הדעת, לא שיתפתי כמעט אף אחד במה שאני חווה, ולימדתי את לשוני שוב ושוב להודות על מה שיש, ולהודות על כך שאני מסוגל שלא לצאת מהכלים מול העוול הזועק, ולהמשיך את השיגרה כרגיל.

הפסוק "טוב עשית עם עבדך" הפך להיות שגור אז על לשוני כסיסמת חיים, עמה התחזקתי בימים ובבילות, לזכור שהכל לטובה גם אם זה נראה רחוק מאד... בינתיים ההסכם עצמו התממהה מסיבות שונות, ולא נדרשתי עדיין לחתום עליו בפועל.

~~~~~

באחד הימים נסעתי למירון, ובדרך חזור, בשעה מאוחרת בלילה נכנסתי לתחנת דלק ובקשתי לקנות לעצמי כוס קפה כדי להשאר ערני בהמשך הדרך. במקומי איפה שלט על מבצע, בשעות הלילה קפה בחצי מחיר. למעשה - בקופה שילמתי מחיר מלא. כאשר פניתי אל הקופאי לבקש הסבר הוא התחמק, ואז התברר שזה תלוי בצורת התשלום ובקוד שהוא מקיש בקופה. לקוח שלא מבקש את המבצע - משלם מחיר מלא... מה שנקרא "שיטת מצליח". אז יש אנשים שמתעקשים לקבל את המבצע, ויש שמוותרים... אך בשבילי זה עניין לו... עוד תובענה ייצוגית.

בדיקה בכמה תחנות דלק נוספות במשך השבועות הקרובים, לא הותירה מקום לספק. השיטה חוזרת על עצמה בחלק גדול מתחנות הדלק של אותה חברה. התחלתי איפה בהכנות לתובענה ייצוגית נוספת, אבל... אין לי עו"ד! התחלתי לחפש אחרי עו"ד נוסף המתמחה בתביעות ייצוגיות.

החיפוש הביא אותי אל עו"ד נודע בשם ארנון גרפי. בפגישה טלפונית תיארתי בפניו את המקרה, ושאלתי אם יאות לטפל בתובענה הזו. תוך כדי שיחה הוא פונה אלי ואומר לי: מתוך דבריי ניכר שאתה מתמצא היטב בנושא הרבה יותר מאזרח מן השורה, מניין לך הידע הזה?

סיפרתי לו על התובענה הקודמת שבה זכיתי... ואז הגיעה השאלה המתבקשת: מי ייצג אותך באותה תובענה? נאלצתי לספר לו על כל ההשתלשלות עם עורך הדין הקודם, ומרגע לרגע יכולתי לחוש מרחוק כיצד זעמו עולה והוא מתקומם מול העוול...

לאחר שמיעת כל הפרטים, הוא פנה אלי ואמר: הבה נניח כעת לכוסות הקפה, מדובר בכסף קטן... אני מוכן לקבל על עצמי את הטיפול בעו"ד "הראשון"! הוא הוסיף כי הוא כיהן כיו"ר ועדת תובענות ייצוגיות בלשכת עורכי הדין, היה מעורב בהליכי החקיקה הקשורים לביעות ייצוגיות, ומשכך הוא נחשב בר סמכא בעניין, ודבריו יהיו בעלי משקל בעיני בית המשפט. הוא דרש בשכרו חמישים אחוז ממה שיצליח להציל מעבר לסכום המוסכם של 1.25 מליון, אני הסכמתי, שהרי מדובר בכסף שהתייאשתי ממנו ואף אישרתי זאת בכתב... חתמנו חוזה בינינו.

העו"ד "הראשון" שקיבל מכתב חריף מאד מעו"ד גרפי, בו הוא מאשים אותו בהטעייה מכוונת ובפגיעה ביחסי עו"ד לקוח, הופתע עד מאד ואף נפגע מההעזה שלי לפנות לעו"ד אחר נגדו, וענה במכתב ארוך בו הוא טען בשכנוע עצמי עמוק כי אין לנו כל סיכויים בבית המשפט. לא נותרה ברירה אלא לתת לבית המשפט להחליט בעניין.

עו"ד גרפי פנה לבית המשפט בהודעה שעו"ד הראשון לא מייצג אותי יותר, ובדרישה נחרצת לא להתקדם ללא חתימתי על ההסכם, ואף להתערב באופו אקטיבי ולהכריע את גובה הגמול המגיע לי ביושר. הדיון נקבע לימים הטרודים של ערב פסח, ובערב לפני המשפט שלחתי מכתב לכל המנויים על גיליונו, בזה הלשון:

טוב עשית את עבדך!

אחי ורעי! בקשה מיוחדת ואישית!

מחר - יום שני, נכון לי דיון משפטי מכריע בעל השלכות כלכליות רבות משמעות. אני מיואש ב"ה עו"ד בבירים ביותר, אך כמו שכבר ידוע לכולנו, שם באולם המשפטים מתקיימת הצגה של אחיזת עינים גרידא.

עורכי הדין האמיתיים שלי נמצאים פה בקבוצה...

כל התחזקות וכל תפלה מטה את הכף ומכריעה לכאן או לכאן.

אבקש מכל מי ששקור את השורות הללו ויכול לפנות מוטמו יוקר לפחות דקה אחת, ואפילו חצי דקה לומר פרק תהלים או תפלה קצרה להצלחת מרדכי בן חנה חנה, שיהיה לו הצלחה במשפט באופן של חסדים נראים ונגלים למעלה מן המשוער.

היתה זו פעם ראשונה במהלך התובענה הזו שבה נדרש ממני להשתתף פיזית באולם המשפט. מבול התגובות והתמיכה העצומה שקיבלתי הפתיעו אותי בהחלט. צעדי לאולם בית המשפט המחוזי בלוד בהרגשה שאני לא לבד, שחיל גדול ועצום צועד עמי.

וכאן המקום להכיר תודה לכל הנושאים עמי אז בעול, והם רבים עד מאד!

באולם המשפט ישבו חמשה עורכי דין בעלי שם.

שלושה עורכי דין בכירים מטעם החברה, עו"ד גרפי שייצג אותי, והעו"ד "הראשון"... ואני הקטן התיישבתי על הספסל האחורי בקצה האולם.

דיון זה אמור היה להיות הדיון הסופי בו יאושר הסכם הפשרה, וההסכם הזה מותנה בחתימה שלי, שתלויה בהכרעת בית המשפט לגבי גובה הגמול, הא בהא תליא... מטעב הדברים הייתי אמור להיות שם בעמדת מיעוט מובהקת... 3 עו"ד של הנתבעת ועוד עו"ד ממולח אחד שהסתכסך עמי.

אבל אז הגיעה ההפתעה. נציגי החברה הנתבעת קיבלו את פני בחיור רחב, משל הייתי שותף שלהם לעסקים...

כאשר הדיון החל, קם עורך הדין של הנתבעת וביקש לומר כמה מילים "מחוץ לפרוטוקול". משהתקבלה הרשות, הוא פצח בנאום ארוך ורגשני, שכל כולו כתב אישום חריף נגד העו"ד "הראשון", כשהוא מתאר אותו בצבעים שחורים ואשר

התנהלותו האנושית בכל השלבים גובלת בחוסר אנושיות, עד כדי שגרם לעורכי הדין המנוסים שכנגדו לא להרדם בלילות מחמת זעם.

הנאום הזה ניתן בקול נשנק וקרוב לבכי, והותיר רושם בל יתואר על השופטת. בעוד אני יושב בשקט מאחור עם ספר תהלים, ומלאכתי נעשית בידי אחרים... הרגשתי ממש בחוש כי תפילות של מאות ידידים יקרים עומדות לימיני ונוסכות בי אומץ ועוז בלתי נדלים.

בהמשך, נציגי החברה הפתיעו בהצהרה שהם מוכנים להוסיף על חשבונו חצי מליון שקלים לפיצוי כדי להשלים את הגמול שלי ולסיים בכך את הפרשה, ממתי חברה שנתבעת מעניקה לתובע מתנה של חצי מליון שקלים? ומדוע?

לכח התפלה פתרוני, "למעלה מן המשוער"!

אך העו"ד "הראשון" התנגד גם לכך... הטיעון הדחוק שלו היה כי במקרה שבית המשפט יחליט להפחית מהסכום המומלץ לשכ"ט וגמול, הרי שההפחתה תיעשה באופן שווה משנינו, ואז הסכום הנ"ל יישפיע על החישוב לרעתו... השופטת ששמעה את הטיעון המתוחכם הגיבה באמירה שאין לה כל כוונה להפחית מהסכום המומלץ לגמול ושכ"ט, כך שאין מקום לדאגה זו, מה שיעזור לנו מאד בהמשך אבל לתחושותי, מה שהפריע לו באמת זה התחושה שאני ירוויח משהו מהסיפור...

סוף דבר, בסופו של הדיון השופטת השליכה את העו"ד "הראשון" מכל המדרגות. במילים משפטיות מרומזות ומעודנות אמנם, אך בהחלט חד משמעיות, היא נתנה לו להבין שטענותיו קלושות, וכפתה עליו להסכים לפשרה, על פיה הוא יוסיף לי "מהסכום שפסק לעצמו בהגיונות רבה" 180.000 ש"ח, נוסף על החצי מליון שהחברה הקציבה, ובכך עלה הגמול המיועד לי לסך 340 לעורך הדין גרפי שנלחם את מלחמתי, סה"כ נשאר לי מליון וחמש מאות תשעים אלף, לפני הפחתת מיסים בגובה 60%.

טוב עשית עם עבדך! ההשקעה בנפילים השתלמה בהחלט...

במאמר המוסגר: שאלה שבהחלט עשויה להשאל: איך מסתדר אברך חסידי עם האתגר של לשבת במשך שעות ארוכות מול שופטת? איך שומרים על הענינים? מי שהתנסה בכגון דא יודע שלשבת ולנעוץ עינים בארץ, או לחילופין להסיר את המשקפיים, הם פתרונות פחות מעשיים. קשה מאד להתרכז בטעינונים ולפעול כראוי בצורה כזו.

יש לי פתרון מבריק ומומלץ לענין הזה. הזמנתי לעצמי באחד המבצעי ההחליות "משקפי קריאה", שהמספר שלהם נמוך 33 מספרים מהמספר המקורי שלי. בצורה הזו אף אחד לא שם לב למשהו יוצא דופן, המשקפיים הללו מספיקות כדי לא להיות כסומא ארוכה, וללהתמצא במרחב באופן סביר, אך מאידך - לא לראות ולזהות פרצופים ממרחק של מטרים ספורים. כנראה לא כולם יביינו, אבל אני מקווה שיהודי אחד או שנים יעתיקו לעצמם את הפנסט, והיה זה שכרי! אני מניח שיום אחד אפגוש את היהודי שיגיד לי: "כל המליונים הללו היו שווים כדי שאלמד ממך את העצה הזו".

תם ולא נשלם...

עפ"י החוק כל פסיקה בתובענה ייצוגית חייבת לקבל את אישור היועץ המשפטי לממשלה.

כידוע נתברכה המדינה שלנו ביועמיש"ת חרוצה במיוחד, כך שהדבר נמשך עוד למעלה משנה... כאשר לבסוף, ברגע שאחרי האחרון, היועמיש"ת הגישה כתב התנגדות חריף על פני 15 עמודים... מה שנוגע לענייננו הוא, שהיועמיש"ת התנגדה בתוקף רב לסכום הגמול והשכר טרחה, שלדעתה גבוה מידי, ויש לחשוש שתובע שמקבל גמול גבוה אינו נאמן מספיק לקבוצה אותה הוא מייצג...

וכאן באה לעזרתנו העובדה שהשופטת כבר הצהירה שאין לה כוונה להפחית את הגמול והשכ"ט...

ונחשו, באיזה נימוק היא השתמשה כדי לדחות את טענת היועמיש"ת?

בתאם לדיונים שהתקיימו בפני לאור המחלוקת שנתגלתה בין התובע הייצוגי, אך נחשפתי לעובדה כי אין סכום הפשרה נקבע טרם קשבונו שכח"ט והגמול, ואילו גבוש, רק לאחר סכן בסיוע תרומה כספית נוספת מטעם הנתבעת. לעובדה זו יש משמעות, שכן נבטינוט אלה מתמוגג עיקר החשש מבטיית הנציג. אין חשש כי התובע הייצוגי וב"כ הקבוצה העדיפו את טובתם האישית על פני טובת הקבוצה בסכסם של"ט וגמול גבוהים על חשבון הקבוצה; מקום בו סוכים הפיזיו לקב זרע על יסוד עקרונות שסוכו בין הצדדים ונתונים מדויקים שהובאו בפני המגשר ורק לאחר סכן נאותה הנתבעת להוסיף סכומים נוספים על מנת להסדיר את המחלוקת בין התובע הייצוגי וב"כ הקבוצה בנוגע לשכח"ט והגמול, נראה, כי פותח החשש מבטיית הנציג וכפועל יוצא פותחים השקולים שלא לאשר את שנה"ט והגמול.

במשפט אחד פשוט:

השופטת קבעה כי לאור המחלוקת ביני לבין העו"ד "הראשון", החשש שקיים בתיק רגיל הוא לא רלוונטי בתיק הזה, ולכן היא דוחה את ההתנגדות של היועמיש"ת ומאשרת את הגמול הגבוה יחסית!

דווקא המחלוקת הקשה, היא זו שבעקבותיה התקבל בסופו של דבר האישור לסכום. והסכום היה "מעל המשוער" ולא זו לא היתה תפלת שווא.

נוספו 340 אלף שקלים, מעל המשוער.

והנה הגיע הזמן לחזור שוב על משפט המפתח:

לטובתי נשכרה רגל פרתי!

מזד' מצעדי-גבר - לאדם מה-יבין דרךו:

תוצאות בסיס - בעקבות הנכתב:

חובה נעימה היא לי לנצל את הבמה כדי להודות ברבים לידיד יקר ששלח השבוע רשימה עם עשר הערות! והארות ענייניות על הנכתב בגיליו האחרון. ירבו כמותו. כאן המקום להכיר טובה לרבים רבים התומכים ומחזקים ומשתתפים בהוצאות הקבועות, אך תודה כפולה ומכופלת עלי למגיבים בכתב ובעל פה. למבקרים, למתייחסים, לשולחי הטיפורים, זהו המניע העוצמתי שמאפשר להמשיך ולכתוב כל שבוע.

גם הזמר הקסום ביותר, יתקשה לשורר לתוך ציורו!